

Προσευχαὶ τῶν Ὁσίων Πατέρων τῆς ”Οπτινα - Ῥωσσίας

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ κανόνος τῶν μοναχῶν τῆς ”Οπτινα

Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῶν ἁγίων καὶ παντοδυνάμων πρεσβειῶν σου, ἀποδίωξον ἀπ’ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου ἱκέτου σου τὴν ἀπελπισίαν, ἀκηδίαν, ἀπροσεξίαν καὶ κάθε πονηρόν, ἀκάθαρτον καὶ βλάσφημον λογισμόν, προερχόμενον ἐκ τῆς ἀθλίας μου καρδίας καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου μου νοός. Σβέσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλεεινοῦ, ἐλευθέρωσόν με ἐκ τῆς σκληροκαρδίας μου καὶ ῥύσαι με ἀπὸ κάθε πονηρὰν πράξιν. Ὅτι εὐλογημένη εἶ ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς καὶ δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καθημερινὴ Προσευχὴ

Κύριε, βοήθησέ με ν’ ἀντιμετωπίσω με ψυχικὴ γαλήνη ὅλα, ὅσα θὰ μοῦ φέρει ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Βοήθησέ με να παραδοθῶ ὀλοκληρωτικὰ στὸ ἅγιο θέλημά Σου.

Στὴν κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας φώτιζέ με καὶ δυνάμωνέ με για τὸ κάθε τί.

Ὅποιες εἰδήσεις κι ἂν λάβω σήμερα, δίδαξέ με να τις δεχθῶ με ἡρεμία

καὶ μὲ τὴν ἀκλονήτη πεποίθηση ὅτι τίποτε δὲν συμβαίνει, χωρὶς να τὸ ἐπιτρέψεις Ἐσύ.

Καθοδήγησε τις σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματά μου σὲ ὅλα τὰ ἔργα καὶ τὰ λόγια.

Στις ἀπρόοπτες περιστάσεις μὴ μὲ ἀφήσεις να ξεχάσω ὅτι ὅλα παραχωροῦνται ἀπὸ Σένα.

Δίδαξέ με να συμπεριφέρομαι σὲ κάθε μέλος τῆς οἰκογένειάς μου καὶ σ’ ὅλους τοὺς συνανθρώπους μου

μὲ εὐθύτητα καὶ σύνεση, ὥστε να μὴ συγχύσω καὶ στενοχωρήσω κανένα.

Κύριε, δός μου τὴ δύναμη νὰ ὑποφέρω τὸν κόπο καὶ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας αὐτῆς,

σὲ ὅλη τὴ διάρκειά της.

Καθοδήγησε τὴ θέλησή μου καὶ δίδαξέ με νὰ προσεύχομαι, νὰ πιστεύω, νὰ ὑπομένω, νὰ συγχωρῶ καὶ ν' ἀγαπῶ. Ἀμήν.

Μυστικὴ Προσευχὴ

Ἔλα, τὸ φῶς τὸ ἀληθινό, ἔλα, ἡ αἰώνια ζωὴ,
ἔλα, τὸ ἀπόκρυφο μυστήριον, ὁ ἀνώνυμος θησαυρός,
τὸ ἀνεκφώνητο πρᾶγμα, τὸ ἀκατανόητο πρόσωπον,
ἡ παντοτινὴ ἀγαλλίαση, τὸ ἀνέσπερο φῶς,
ἔλα, ἡ ἀληθινὴ προσδοκία αὐτῶν ποὺ μέλλουν νὰ σωθοῦν.

Ἔλα, τῶν πεσμένων ἢ ἔγερση,
ἔλα, τῶν νεκρῶν ἢ ἀνάσταση.

Ἔλα, Δυνατέ, ποὺ δημιουργεῖς, μεταπλάθεις
κι ἀλλοιώνεις τὰ πάντα μὲ μόνη τὴ θέλησή σου!

Ἔλα, ἀόρατε, ἀνέγγιχτε κι ἀψηλάφητε.

Ἔλα, σὺ ποὺ μένεις πάντα ἀμετακίνητος,
μὰ κάθε στιγμὴ μετακινεῖσαι ὀλόκληρος,
γιὰ ν'ἀρθῆς σὲ μᾶς, ποὺ κειτόμαστε στὸν ἄδη,
ὁ ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν.

Ἔλα, πολυπόθητο καὶ πολυθρύλητο ὄνομα,
ποὺ ὁμως ἀδυνατοῦμε νὰ περιγράψουμε τί ἦσουν ἀκριβῶς,
ἢ νὰ γνωρίσουμε τὴν οὐσία καὶ τὶς ιδιότητές σου.

Ἔλα, παντοτινὴ χαρὰ, ἔλα, ἀμαράντινο στεφάνι,
ἔλα, πορφύρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ βασιλιά μας.

Ἔλα, κρυστάλλινη ζώνη διαμαντοστόλιστη,
ἔλα, ἀπλησίαστο ὑπόδημα,
ἔλα βασιλικὴ ἀλουργίδα
κι ὄντως αὐτοκρατορικὴ δεξιὰ!

Ἔλα, σὺ ποὺ πόθησε καὶ ποθεῖ ἡ ταλαίπωρή μου ψυχὴ,
ἔλα, σὺ ὁ Μόνος πρὸς ἔμένα τὸν μόνο γιατί,
καθὼς βλέπεις εἶμαι μόνος!...

Ἔλα, σὺ ποὺ μὲ ξεχώρισες ἀπ' ὅλα
καὶ μ' ἔκανες μοναδικὸ πάνω στὴ γῆ.

Ἔλα, σὺ ποὺ ἔγινες ὁ πόθος τῆς ψυχῆς μου
καὶ μ' ἀξίωσες νὰ σὲ ποθήσω τὸν ἀπρόσιτο παντελῶς!

Ἔλα, πνοή μου καὶ ζωὴ, ἔλα τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς παρηγοριά,
ἔλα, χαρὰ καὶ δόξα μου κι' ἀτέλειωτη τρυφή.

Εὐχαριστία

Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ ἔγινες ἓνα πνεῦμα μαζί μου
ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως κι ἀναλλοιώτως,
Θεὸ τοῦ παντός, κι' ἔγινες γιὰ χάρη μου τὰ πάντα σὲ ὅλα:

Τροφὴ ἀνεκκλάλητη ποὺ ποτὲ δὲν τελειώνει,
ποὺ ξεχύνεται ἀκατάπαυστα ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου τὰ χεῖλη
καὶ πλοῦσια ἀναβλύζει ἀπ' τὴν πηγὴ τῆς καρδιάς μου.

Ἐνδυμα, ποὺ ἀστράφτει καὶ καταφλέγει τοὺς δαίμονες,
κάθαρση, ποὺ μὲ πλένεις μὲ τ' ἄφθαρτα κι' ἅγια δάκρυα
ποὺ ἡ παρουσία σου χαρίζει σ' ὅσους ἐπισκεφθεῖς.

Σ' εὐχαριστῶ, γιατί γιὰ χάρη μου ἔγινες ἀνέσπερο φῶς
καὶ ἥλιος ἀβασίλευτος, ποὺ δὲν ἔχεις ποὺ νὰ κρυφτεῖς,
ἀφοῦ γεμίζεις μὲ τὴ δόξα σου τὰ σύμπαντα.

Ποτὲ δὲν κρύφτηκες ἀπὸ κανένα ἀλλ' ἐμεῖς κρυβόμαστε
πάντοτε ἀπὸ σένα, μὴ θέλοντας νάρθοῦμε κοντά σου.

Μὰ ποὺ νὰ κρυφτεῖς ἀφοῦ πουθενὰ δὲν ὑπάρχει τόπος γιὰ τὴν κατάπαυσή σου;
Καὶ γιατί νὰ κρυφτεῖς ἐσὺ ποὺ δὲν ἀποστρέφεις κανένα οὔτε κανένα ντρέπεσαι;

Καὶ τώρα, σὲ ἱκετεύω, Δέσποτά μου,
ἔλα νὰ στήσεις τὴ σκηνή σου στὴν καρδιά μου,
νὰ κατοικήσεις καὶ νὰ μείνεις ἐντός μου
ἀχώριστος κι ἐνωμένος μέχρι τέλους μὲ μένα τὸν δούλο σου,
ἀγαθέ, γιὰ νὰ βρεθῶ κι' ἐγὼ στὴν ἔξοδό μου κι ἔπειτα ἀπ' αὐτὴν
στοὺς αἰῶνες κοντά σου Ἀγαπημένε, καὶ νὰ βασιλέψω μαζί σου
Θεὲ τοῦ παντός!

Ἰκεσία

Μεῖνε, Κύριε, καὶ μὴ μ' ἀφήσεις μόνο.
Θέλω, ὅταν ἔρθουν οἱ ἐχθροί μου,
ποὺ ζητοῦν νὰ καταπιοῦν τὴν ψυχή μου,
νὰ σὲ βροῦν μέσα μου, καὶ νὰ φύγουν γιὰ πάντα,
γιὰ νὰ μὴ μπορέσουν ξανὰ νὰ μὲ βλάψουν βλέποντάς σε
τὸν ἰσχυρότερο πάντων νὰ κάθεται στὸν οἶκο τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Ναί, Δέσποτα, ὅπως μὲ θυμήθηκες ὅταν ζοῦσα στὸν κόσμο
καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω μὲ διάλεξες ἐσύ,
μὲ χώρισες ἀπ' τὸν κόσμο καὶ μ' ἔκανες κοινωνὸ τῆς θείας σου δόξης,
ἔτσι καὶ τώρα φύλαξε μὲ πάντοτε σταθερὸ
κι ἀμετακίνητο στὴν ἐνοίκησή σου ἐντός μου.

Βλέποντάς σε ἀδιάκοπα ἐγὼ ὁ νεκρὸς θ' ἀνασταίνομαι καὶ θὰ ζῶ,
ἔχοντάς σε ἐγὼ ὁ φτωχὸς θὰ πλουτίζω διαρκῶς
καὶ θὰ γίνω πλουσιότερος ἀπ' ὅλους τοὺς βασιλιάδες.
καὶ θὰ σὲ τρώγω καὶ θὰ σὲ πίνω καὶ θὰ σὲ ντύνομαι κάθε ὥρα,
ὥστε νὰ ζῶ καὶ τώρα καὶ πάντα ἐντροφώντας σὲ ἀνεκκλάλητα ἀγαθά.

Γιατὶ ἐσὺ εἶσαι κάθε ἀγαθὸ καὶ κάθε δόξα καὶ κάθε τρυφή
καὶ σὲ σένα πρέπει ἡ δόξα στὴν Ἁγία καὶ Ὁμοούσιο καὶ Ζωοποιὸ Τριάδα,
ποὺ ὅλοι οἱ πιστοὶ τὴν σέβονται καὶ τὴν γνωρίζουν,
τὴν προσκυνοῦν καὶ τὴν λατρεύουν στὰ πρόσωπα
τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.